

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

P. K. O. Katowice 304540.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetry kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA i EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, ul. św. Stanisława 4.

Nr. 225

Katowice, niedziela 28-go września 1930.

Rok 29

Sejm Śląski rozwiązany! Aresztowanie p. Korfantego.

Obrażona godność narodowa.

Zarządzeniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej został Sejm Śląski rozwiązany z dniem 26-go września 1930 roku.

Jak się z kół urzędowych dowiadujemy, główną przyczyną rozwiązania Sejmu były dwa fakty:

1. Nielojalne złamanie kompromisu przez opozycyjną większość Sejmu Śląskiego.

2. Zamiar uchwalenia deficytowego budżetu.

Według kompromisu, zawartego pomiędzy Panem Wojewodą Śląskim a konwentem senjorów, zgodzono się w sprawie budżetów z lat 1929/30 oraz budżetu za czas od 30 kwietnia do 30 września 1930 r. zaniechać ich rozpatrywania, natomiast tak Pan Wojewoda Śląski jak i Sejm Śląski, mieli złożyć co do strony prawnej tych budżetów zasadnicze deklaracje, dotyczące legalności, przyczem większość sejmowa zamierzała ten spór prawny przekazać tej instytucji, która w przyszłości będzie rozstrzygać spory konstytucyjne.

Złamanie kompromisu polega na tem, że większość opozycyjna w projekcie ustawy skarbowej wstawiła ustęp o zalegalizowaniu wydatków, poczynionych na Sejm Śląski w okresie od 2 maja do 30 września mimo, że budżet stanowi jedną całość.

Ponadto większość opozycyjna podniosła w celach demagogicznych wydatki o kwotę blisko 7 milionów złotych, zachwiała w ten sposób równowagę budżetową, podrywając niesłuchanie walor pożyczki śląskiej zagranicą i uniemożliwiając zaciągnięcie dalszych zobowiązań, wreszcie stawiając pod znakiem zapytania obowiązek niszczenia Skarbowi Państwa tangerenty.

Przytrzymanie p. Wojciecha Korfantego

Prokurator sądu okręgowego w Katowicach wydał w dniu 26 b. m. polecenie przytrzymania w areszcie Wojciecha Korfantego, byłego posła na Sejm Rzeczypospolitej i Sejmu Śląski.

Na podstawie powyższego polecenia został Wojciech Korfanti w dniu 26 września b. r. przed południem przez organa policyjne przyaresztowany.

Ze względu na wszczęte śledztwo szczególnie trzymane są narazie w tajemnicy.

Prokurator Sądu Okręgowego w Katowicach zarządził w dniu dzisiejszym przeprowadzenie rewizji w mieszkaniu b. posła Wojciecha Korfantego oraz w redakcji czasopisma „Polonia.”

Prokurator Sądu Okręgowego w Katowicach dr. Tokarski wyjechał w dniu 26 września b. r. w sprawach służbowych do Warszawy.

Przyczyny rozwiązania sejmu śląskiego.

W sprawie rozwiązania sejmu śląskiego dowiadujemy się o dalszych motywach, co następuje: Na dowód, że opozycyjna większość zdawała sobie zupełnie dobrze sprawę z naruszenia przez nią kompromisu, przytaczamy stenogram z posiedzenia komisji skarbowo-budżetowej z dnia 25 września b. r.:

Marszałek: Bezspornie wzięłem więcej, aniżeli preliminowano. Np. wydałem pieniądze na różne wydatki, których nie można było przewidzieć, a które były konieczne. Tak zamówiłem stoły dla komisji itp. To wszystko tutaj nie było przewidziane, tak samo nie było przewidziane w budżecie, zestawionym przez Radę Wojewódzką bez mojej współpracy. Jeżeli Rada Wojewódzka, uchwalając ten budżet, wiedziała, że tutaj jest 13 pokoi, to powinna była wstawić 400.000 na urządzenie. Ponieważ pokoje były próżne, musiałem kupić krzesła, wieszaki, bo według budżetu te 13 pokoi miały być puste.

Ref. p. Witczak: Chciałem jeszcze zwrócić uwagę, że dziś obradujemy na podstawie tego samego kompromisu, którego istotna treść szła w tym kierunku, że wydatki, dokonane w okresie bezsejmowym, będą uważane za legalne. Ostatecznie spór ma być rozstrzygnięty przez jakiś trybunał. Budżet sejmu śląskiego został również uchwalony przez Radę Wojewódzką. To znaczy, że wydatki, dokonane przez marszałka mają tę samą podstawę prawną, jak wydatki, dokonane przez przewodniczącego Rady Wojewódzkiej. Wprawdzie sejm ma prawo i może uchwalić ustawę indemnizacyjną, ale pośrednio cały ten konflikt zostanie z powrotem wywołany i stworzona będzie znowu ta sama sytuacja, która

myśmy chcieli zlikwidować. Z tych powodów, aby nie stwarzać stanu, jaki był w czerwcu, kategorycznie wypowiadam się przeciw ustawie indemnizacyjnej.

P. Machej: Nie chciałbym, aby ta drobna pozycja miała stawać się powodem konfliktu, ale uważam, że wydatki za czas od maja do końca września rne zmieszczą się w budżecie. Jeżeli jednak będą niedobory, to trzeba to w jakiejś formie zalegalizować. Może pan Witczak przeprowadzi rozliczenie na następnym posiedzeniu.

Ref. p. Witczak: Według propozycji p. przewodniczącego rzecz wyglądałaby tak, że sejm, uchwalając ustawę indemnizacyjną, wywołałby na nowo cały konflikt.

Przew. p. Korfanti: Sejm nigdy nie opuści stanowiska, że Rada Wojewódzka działała nielegalnie, tylko my tego nie możemy rozstrzygnąć. Nie mogę przypuszczać, aby z tej stosunkowo drobnej rzeczy mógł powstać konflikt. Byłoby dobrze, ażeby wypowiedział się przedstawiciel województwa.

Marszałek: Ja bezspornie wydatki przekroczyłem, mianowicie te wydatki, które Rada Wojewódzka preliminowała. Zrobiłem to na własne ryzyko.

Należy nadmienić, że przedstawiciel wojewody śląskiego również stwierdził wyraźnie, że zamiar indemnizowania wydatków, poczynionych na sejm, jest naruszeniem kompromisu.

Komunistyczny poseł Wieczorek aresztowany.

Na skutek zarządzenia prokuratora sądu okręgowego w Katowicach aresztowano w dniu dzisiejszym b. posła do sejmu śląskiego, Józefa Wieczorka.

Wybory do sejmu śląskiego.

Warszawa. Prezydent Rzeczypospolitej dekretem z dnia 26 września b. r. zarządził wybory do III sejmu śląskiego na dzień 23 listopada b. r.

Aresztowania wśród młodzieży komunistycznej.

Warszawa. Na skutek obserwacji, prowadzonej na terenie związku młodzieży socjalistycznej i akademickiego klubu sportowego „Pochodnia”, przystąpiono do likwidacji tych organizacji i przeprowadzono rewizję u 7 osób, u których ujawniono obfity materiał, świadczący o działalności komunistycznej tychże związków. Na skutek ujawnionych podczas rewizji materiałów zatrzymano Bachracha

Aleksandra studenta uniwersytetu warszawskiego, Liliental Esterę uczennicę, Birnholza Stanisława oraz Marłentera Pawła. Dalsze dochodzenie w toku.

Chińczuk ambasadorem bolszewickim w Berlinie.

Berlin. „Berliner Tageblatt” donosi, że następcą ambasadora sowieckiego w Berlinie, Krestnińskiego, zamianowany ma być b. kierownik londyńskiej misji handlowej ZSRR, Chińczuk. Rząd sowiecki zwrócił się miał już do urzędu spraw zagranicznych o agreement dla Chińczuka.

Od dłuższego czasu ludność niemiecka województwa śląskiego zdradza coraz większą bezceremonijność. Jeśli dawniej zachowywała ona przynajmniej pozory lojalności wobec Państwa, to od czasu, gdy w Niemczech po upadku socjalistycznego kanclerza Müllera nacjonalizm zyskiwał coraz bardziej na wpływach, nasi Niemcy odrzucili wszelkie skrupuły. Przestali udawać, że ich dążeniem jest wyłącznie utrzymanie odrębności narodowej, i że pragną pracować z pożytkiem dla Polski, jako dla państwa, w którym żyć muszą. Przyklasnęli z całym zapalem Treviranusowi i oświadczyli swą solidarność z wywodami jego, dążącymi do rewizji granic.

To stanowisko Niemców, a zwłaszcza ich głównego organu „Kattowitzer Ztg.” ujawniło w całej nagości nietylko brak lojalności — bo w nią już nikt nie wierzył — ile niesłychany cynizm w wypowiedzianiu swych myśli, równający się zdradzie stanu. Bo obywatel Państwa, solidaryzujący się z dążeniami do oderwania od niego niektórych części, popełnia zbrodnie przeciwko niemu. Za tę zbrodnię spotkać go powinna surowa kara, przed którą nie może go uchronić żaden traktat, żadna konwencja.

A gdy ruch nacjonalistyczny w Niemczech ukoronowany został zwycięstwem Hitlerowców, wtedy pozbyli się Niemcy ostatnich skrupułów. Jawnie już zaczęli traktować Polskę, jako obce sobie państwo. Bez żadnej ceremonji podkreślali wszystko, co tylko prasa opozycyjna ujemnego o rządzie i stosunkach wewnętrznych podawała, zaopatrując te doniesienia w najbardziej złośliwe uwagi. Przychodziło jej to tem łatwiej, że polska prasa opozycyjna dawała Niemcom niewyczerpany materiał, nie zastanawiając się nad tem, jak szkodliwie odbija się to na stosunkach na Śląsku. Korzystały też z tego materiału oficje dzienniki niemieckie, a zwłaszcza „Kattowitzer Zeitung”. Były one przeto w tem korzystnym położeniu, że mogły dać upust swym prawdziwym uczuciom, bez narażania się na odpowiedzialność. Trzeba przyznać, że redaktorzy niemieccy zdradzili wielkie zdolności w tym kierunku, by tak formułować swe myśli i dążenia, aby władze nie mogły wystąpić przeciwko nim.

Systematyczna antypaństwowa działalność prasy niemieckiej nie mogła przechodzić bez wrażenia. Ludność polska widziała, że w organizmie państwowym tkwi robak, który dąży do jego zniszczenia i coraz głębiej zapuszcza swe macki. Ale nietylko prasa niemiecka zdradzała coraz większą bezceremonijność. Podniecona bezkarnością ludność niemiecka coraz śmieiej i głośniej wypowiadać zaczęła swe poglądy i zachowywać się tak, jak gdyby ona była panem na Śląsku, a Polacy jedynie przybyszami, których się łaskawie... do czasu toleruje. Doszło do tego, że gdy prawie wszystkie rady miejskie i gminne

